



## ת"פ 39936/11/13 - מדינת ישראל נגד סייאח אבו אמדע'ם

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 39936-11-13 מדינת ישראל נ' אבו אמדע'ם

ת"פ 56062-06-13 מדינת ישראל נ' אבו אמדע'ם

תיק חיצוני: 03485201300139

בפני כב' השופט יואב עטר

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אסיף גיל

נגד

הנאשם

סייאח אבו אמדע'ם

ע"י ב"כ עו"ד שחאדה אבן ברי

### החלטה

1. לפני בקשה שניה לפסלות מותב זה בשני התיקים שבכותרת (שהוגשה ביום 7.12.15 לאחר שבקשה ראשונה לפסלות מותב נדחתה בדיון שהתקיים ביום 3.12.15).
2. על קצה המזלג יצוין כי **בת"פ 56062-06-13**, הוגש כנגד הנאשם, בחודש יוני 2013, כתב אישום האוחז 18 אישומים, והמייחס לו ביצוע עבירות של הסגת גבול, וכניסה למקרקעי ציבור, שלא כדין, כאשר על פי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום, ברקע העבירות הליכים שהתנהלו במסגרת הדין האזרחי ביחס לבעלות על המקרקעין נשוא כתב האישום, ועל פי הנטען בכתב האישום, הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכל אחד מ - 18 האישומים, במועדים שונים, באותם מקרקעין, ועל אותו רקע.
3. בחודש נובמבר 2013, הוגש כנגד הנאשם, כתב אישום נוסף (**ת"פ 39936-11-13**), שעניינו בכך שעל פי הנטען באותו כתב אישום, הנאשם שב ועבר בהזדמנות נוספת את אותן עבירות של הסגת גבול וכניסה למקרקעי ציבור שלא כדין. בנוסף, נטען בכתב אישום זה, כי הנאשם גם הפר הוראה חוקית שניתנה במסגרת הליך אחר, על פי החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע, ואשר אסרה עליו לבנות כל מבנה במקרקעין נשוא כתב האישום (לרבות מבנה ארעי), או להחזיק במקרקעין.
4. הדיון בשני התיקים שבכותרת נדחה בשל סיבות שונות לרבות בקשת הצדדים לקיים הליך גישור.
5. ביום 6.5.2015 נמסר מענה בשני התיקים שבכותרת, ולבקשת הצדדים, הגם שהדיון בשני התיקים לא אוחד, נקבע כי ביחס להוכחת החלק הכללי של שני כתבי האישום של התיקים שבכותרת (נוכח זהות הנטען שם, וזהות העדים), יישמעו שני עדי התביעה הרלוונטיים לחלק הכללי של שני כתבי האישום, במאחד ובאותו מועד נקבעו מועדי שמיעת הראיות.



6. על פי החלטת כב' ס. הנשיאה השופט ברסלר גונן, מיום 29.7.15, הועבר הדיון בשני התיקים שבכותרת לשמיעה בפני מותב זה.

7. בפתח דיון ההוכחות ביום 3.12.15, העלה ב"כ הנאשם טענת פסלות, במסגרת ת"פ

39936-11-13, שעניינה בכך שמוותב זה ישב בדיון בחודש נובמבר 2013, בהליך שעניינו בקשה לעיון חוזר, בתיק אחר, ואשר נגע לעבירת הפרת הוראה חוקית, שיוחסה לנאשם דנן במסגרת כתב האישום, בת"פ הנ"ל, כחלק מהעבירות שיוחסו לו שם.

8. בהחלטתי מיום 3.12.15, ציינתי כי הגם שההלכה היא כי אין זה רצוי שאותו מותב אשר דן בהליך מעצר, ישמע את התיק העיקרי, יש מקום לדחות את טענת הפסלות, נוכח עיתוי העלאתה (בשיהוי ניכר ושלא בהזדמנות הראשונה אלא בפתח דיון ההוכחות ולאחר שהעדים התייצבו), בהצטרף לפרק הזמן הרב שחלף מאז הדיון באותה בקשה לעיון חוזר, אשר מטבע הדברים, הוביל לכך שממילא תוכן אותה החלטה שניתנה על ידי מותב זה, לא היה זכור למוותב זה, אלמלא "ריענון הזיכרון" שבוצע, על ידי ב"כ הנאשם, לאחר שזה הגיש את אותה החלטה לעיון מותב זה (קל וחומר מקום שאותה החלטה התייחסה להפרת הוראה חוקית המהווה חלק קטן מיריעת המחלוקת בתיקים דנן).

9. לאחר מתן ההחלטה הנ"ל, נשמעו בדיון שהתקיים ביום 03.12.15 שני העדים העיקריים בתיקים שבכותרת.

10. בין לבין, הוגש ערעור על החלטת מותב זה מיום 03.12.15 שלא לפסול עצמו, ערעור התלוי ועומד בפני כב' נשיאת בית המשפט העליון.

11. עתה, העלה ב"כ הנאשם טענת פסלות חדשה, לפיה נוכח העובדה שאשת המותב היושב בדיון משרתת ביחידת "יואב" של משטרת ישראל, נוצר בלב הנאשם חשש ממשי למשוא פנים, תוך שבא כוח הנאשם אף ציין בסעיף 6 לבקשה, כי: **"בשל הקרבה המשפחתית שצוינה לעיל, קיים אצל הנאשם חשש ממשי למשוא פנים, וגם אם זה אינו קיים, הרי שמראית פני הצדק, מחייב את העברת שני התיקים למוותב אחר"**.

12. ב"כ המאשימה מתנגד לבקשה, הדגיש כי לא מתקיים חשש ממשי ואובייקטיבי למשוא פנים, נוכח תפקידה של אשת המותב היושב בדיון, המנותק לחלוטין מתפקידי השיטור והאכיפה של היחידה, כמו גם, מאותם עדי תביעה מיחידת יואב המפורטים ברשימת עדי התביעה בת"פ 39936-11-13.

13. בדיון שהתקיים בבקשת הפסילה החדשה, הדגיש ב"כ המאשימה בהרחבה כי לא מתקיימת עילת פסלות ואף הדגיש כי מהבירור שערכה המאשימה אין כל קשר פיקודי או מקצועי בין עדים אלו לבין אשת המותב היושב בדיון נוכח תפקידה לעומת תפקידם של העדים ובשים לב לגודל היחידה ולמבנה היחידה (יצוין כי עובר לדיון התקיים שיח עם הצדדים בו חזרו על עמדותיהם).

14. טרם שאתיחס לבקשה עצמה, סבורני כי ראוי לציין כי אכן אשת המותב היושב בדיון משרתת במשטרת



ישראל ביחידת "יואב" (יחידה מחוזית המונה כ 200 שוטרים) במשרד כוח האדם, הנמצא במטה היחידה, כשהיא כפופה לקצינת כוח האדם. מטבע הדברים, עיסוקיה נוגעים אך ורק לתחום משאבי האנוש בלא כל זיקה לתפקידי השיטור והאכיפה שמבצעת היחידה.

15. ביחס לעיתוי העלאת טענת הפסלות החדשה, ויצוין כי הגם שיש לתהות על צירוף המקרים החרג לפיו נודע לנאשם (ובמאובחן, מבא כוחו) על מקום עבודתה של אשת המותב היושב בדין ימים ספורים לאחר שנדחתה בקשה הפסילה הראשונה, ולאחר שהתיקים נמצאים בעיצומם של שלב ההוכחות, אמנע מלהתייחס לשאלת העיתוי ואדון בבקשה לגופה.

16. הגם שהטענה הועלתה במאוחד ביחס לשני התיקים שבכותרת, סבורני כי יש מקום במסגרת החלטה זו להתייחס פרטנית בנפרד לשני התיקים שבכותרת.

### ת"פ 56062-06-13

17. כתב האישום ביחס לתיק זה אינו מעלה כל זיקה ל"יחידת יואב".

18. רשימת עדי התביעה בכתב האישום בתיק זה כוללת שלושה עדי תביעה בלבד מתוך 17 פרטים, המפורטים שם ואשר מלבד שלושת העדים, הפרטים האחרים המופיעים ברשימה הם פרטוקולים של הליכים משפטיים, רשומה מוסדית, מפות וכו'.

19. איש מעדי התביעה שברשימת עדי התביעה ביחס לכתב אישום זה, אינו משתייך ליחידת "יואב", והשוטרת היחידה המצויה ברשימת עדי התביעה, הינה חוקרת תחנת רהט אשר גבתה את אמרת הנאשם.

20. ביחס לתיק זה מיקד ב"כ הנאשם את טיעונו בכך שכמפורט בסעיף 3 לבקשתו : **"פעולתה של יחידת יואב כוללים (כך במקור) ביצוע הריסות ופינויים בנגב בכלל ובשטח המקרקעין הספציפיים הנוגעים לנאשם, נשוא כתב האישום".**

21. בדיון בפני טען ב"כ הנאשם לעניין זה, כי החשש למשוא פנים הוא סובייקטיבי, ונובע מכך שלשיתו, יחידת משטרה זו הופקדה על אכיפת דיני המקרקעין בדרום.

22. נפסק לא אחת כי: **"תחושתו הסובייקטיבית של המערער כי בית המשפט גיבש דעתו ביחס אליו, אינה מהווה כשלעצמה עילה לפסילתו של בית המשפט. על מנת שתקום עילת פסלות, על המערער להראות כי מתעורר, בנסיבות העניין, חשש ממשי ואובייקטיבי, למשוא פנים..."**. (ע"פ 1511/13 יהודה גיאט נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

23. כפי שפורט לעיל, יחידת "יואב" מונה כ 200 שוטרים והינה יחידה מחוזית. אשת המותב היושב בדין, משרתת במשרד כוח האדם, עוסקת בתחום משאבי האנוש, ואין לה כל זיקה מקצועית או אחרת לתפקידי השיטור



והאכיפה של יחידת "יואב".

24. סבורני כי מיותר לציין כי מקום בו הונח כתב האישום דנן בפני מותב זה, ומקום בו ניתב כב' ס. הנשיאה, את שמיעת הראיות למותב זה, הרי שהנחה לפיה מותב זה לא ינהל את ההליך בצורה מקצועית ונטולת פניות ותוך משוא פנים (קל וחומר מקום בו כתב האישום אינו מעלה כל זיקה ליחידה זו), אך ורק בשל שיוך מנהלי של אשת המותב היושב בדיון בלא שיש לה כל זיקה לתפקידי השיטור והאכיפה של היחידה, ובלא שמטבע הדברים למותב עצמו יש זיקה לאותם תפקידים, מופרכת מאליה.

25. מותב זה אינו אוחז בכל דעה קדומה כנגד הנאשם, ו/או ביחס לאישומים נשוא כתב האישום, ובוודאי שלא קיים כל משוא פנים מצד מותב זה כנגד הנאשם בכלל ועל רקע מקום עבודתה של אשת המותב היושב בדיון בפרט. קל וחומר, מקום שכפי שפורט לעיל, אין לעבודתה כל זיקה לאירועים נשוא כתב האישום או לראיות הנוגעות להוכחת כתב האישום.

26. כאמור, סבורני כי לא מתקיים חשש ממשי ואובייקטיבי למשוא פנים כנגד הנאשם, ועל כן, על פניו לא יוכל מותב זה לפטור עצמו משמיעת ההליך על דרך פסילתו את עצמו, מקום בו נפסק לא אחת: **"כי הזכות לשבת בדיון היא גם חובה לשבת בדיון"** (ע"א 3250/97 **אמקול חברה להנדסה ותעשייה בע"מ נ' צוקית בע"מ** [פורסם במאגרים]; ע"פ 75/98 **יהודה עציון נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים]).

27. בנסיבות אלו, סבורני כי דין טענת הפסלות ביחס **לת"פ 56062-06-13**, להידחות.

### **ת"פ 39936-11-13**

28. כזכור, בתיק זה כבר נטענה טענת פסלות בפתח דיון ההוכחות ביום 3.12.15, טענה שנדחתה על ידי בהחלטה מאותו יום, ואשר בעניינה תלוי ועומד ערעור.

29. כתב האישום בתיק זה (**ת"פ 39936-11-13**) בניגוד לכתב האישום נשוא התיק האחר שבכותרת כולל שלושה עדי תביעה, המשרתים ביחידת "יואב".

30. למותב זה אין כל היכרות כזו או אחרת עם מי מעדי תביעה אלו.

31. סומך אני ידי באופן מלא על דברי ב"כ המאשימה, ביחס למבנה יחידת "יואב", ולכך שלאשת המותב היושב בדיון, אין כל זיקה פיקודית או אישית עם עדי התביעה הנ"ל. כפי שפירטה המאשימה ביחס לבדיקה שערכה, לכל אחד מצוותי יחידת "יואב", יש גורם ספציפי המטפל בכוח האדם, ואשת המותב היושב בדיון, עוסקת במשאבי האנוש במשרד כוח האדם שבמטה היחידה, וכפופה לקצינת כוח האדם בלא כל זיקה לתפקידים של אותם שוטרים וללא קשר טיפולי ישיר אליהם.

32. כאמור לעיל, לאשת המותב היושב בדיון, אין כל זיקה לתפקידי השיטור והאכיפה של היחידה, אין כל חברות אישית עם מי מאותם שלושה עדים, ואין כל זיקה מקצועית ביחס לתפקידיהם בכל הנוגע לשיטור ואכיפה.

33. הזיקה היחידה, האפשרית, יכולה לכלול קשר עקיף של מתן שירותים בתחום כוח אדם לאותם שלושה עדים



או ביחס אליהם ו/או מפגשים אקראיים.

34. בנסיבות אלו, סבורני כי העובדה ששלושה שוטרים אלו נמנים על רשימת עדי התביעה, לכשעצמה, אינה מקימה עילת פסלות, שהרי, בהינתן העדר הזיקה כמפורט לעיל, סבורני כי לא ניתן לדבר על חשש אובייקטיבי (קל וחומר ממשי) למשוא פנים. כזכור, לא די בחשש סובייקטיבי של הנאשם.

35. לאור האמור לעיל הרי שדין הטענה אף ביחס לת"פ 13-11-39936, להידחות.

## **סוף דבר**

36. ב"כ הנאשם מיקד הבקשה בכתב שהוגשה ביום 7.12.15, בתחושתו הסובייקטיבית של הנאשם, תוך שציין בסעיף 6 לבקשתו, כי גם אם לא מתקיים חשש ממשי למשוא פנים, הרי שלשיטתו, מראית פני הצדק, מחייבת העברת התיקים למותב אחר.

37. כאמור, נפסק לא אחת כי תחושתו הסובייקטיבית של נאשם כי בית המשפט גיבש דעתו ביחס אליו, אינה מהווה כשלעצמה עילה לפסילתו של בית המשפט. על מנת שתקום עילת פסלות, על הצד המעוניין, להראות כי מתעורר, בנסיבות העניין, חשש ממשי ואובייקטיבי, למשוא פנים.

38. לא למותר לציין, כי הן ההליך של העיון החוזר (בו התקיים דיון בפני מותב זה לפני שנתיים) והן הטענה החדשה הנוגעת לשיוכם של שלושה מעדי התביעה ליחידת "יואב" נוגעים לחלק קטן ביותר מהיקפם של כתבי האישום (מתייחסים לחלק מאירוע אחד מתוך 19 אישומים המיוחסים לנאשם) וכי בשים לב ליריעת המחלוקת כפי שפורטה בדיונים הקודמים (מקום בו הנאשם הלכה למעשה אינו חולק על מרבית מרכיבי העובדה שבכתבי האישום ומייחד מרבית טענותיו לשאלות הנוגעות למעמדו המשפטי במקרקעין כמו גם התגבשות מלוא יסודות העבירה נוכח טענותיו המשפטיות), הרי שלמעשה צבר שתי טענות הפסלות רלוונטי ממילא לחלק מזערי מהיקף יריעת המחלוקת וכפי שפורט לעיל, אין בהן ממש.

39. לאור האמור לעיל ותוך שמובהר לנאשם כי אין למותב זה כל משוא פנים, הבקשה נדחית.

40. המזכירות תודיע לצדדים.

**ניתנה היום א' טבת תשע"ו, 13.12.2015 בהעדר הצדדים.**